

David: Naar jeg reiser mig for at tale mod et Forslag, der, ved at understøttes af Finantsministeren, har vundet ikke ubetydeligt i Styrke her i Salen, da det angaaer Finantslovens Behandling og dens væsentlige Form, som det netop maa være Finantsministeren magtpaaliggende, at det bliver saa grundigt og udtømmende som muligt, saa skylder jeg først at erklære, at det ingenlunde er, fordi jeg er uenig med Finantsministeren i den Anskuelse, at det Budget, som nu er fremlagt vistnok som som Følge af de Omstændigheder, hvorunder det maatte skee, kunde foranledige en Forhandling, der i nogen Grad maatte afvige fra den sædvanlige. Naar Finantsministeren saaledes sagde, og jeg troer at erindre at dette var hans Ord, at Omstændighederne syntes at maatte gjøre det nødvendigt, at man maatte lettere glide hen over de foreslaae Enkeltheder, og at man saa meget snarere kunde gjøre det, fordi det dog ikke vilde være længe, inden man atter vilde komme til en noiere Drøftelse af disse, saa vil jeg ikke nægte, at heri ligger en Grund, der kunde bestemme Forsamlingen til i en vis Grad at afvige for denne Gang fra det, der alene maa antages at være den rette Behandling af Finantsloven. Men hvorfor jeg har troet ikke at burde undlade at tage Ordet, er især, fordi Forslaget, som er blevet gjort af den ærede Deputerede for Holbek Amts 2. District (Tscherning), og som han har fremsat, ikke som Noget, der skulde gjælde alene denne Gang for dette enkelte Budgets Forhandling, paa Grund af overordentlige Omstændigheder, men som skulde være en Regel ogsaa for Fremtiden, og er bleven angivet som den i Tingens Natur begrundede og efter Tiemedet meest hensigtsvarende Forhandlingsmaade, efter min Overbeviisning er aldeles i Strid med en rigtig Behandling af Finantsloven, og vilde i ingen Henseende være til Gavn. Jeg maa først gjøre opmærksom paa, at naar man har villet finde en Støtte for dette Forslag deri, at man har kaldt det den „engelske“ Behandling i Modsætning til Noget, som man har kaldt den „franske“, saa berøver dette paa en Mangel af rigtig Opfatning, thi Forslaget er aldeles ikke overereensstemmende med den Fremgangsmaade, som finder Sted i England. Jeg vil kun bemærke, at naar Huset i Eng-

land opløser sig i en Committee, som meget ofte skeer, for at undersøge Finantsloven, saa finder dette Sted mellem den første og den anden Læsning, og man forhandler saavel det Almindelige som Enkelthederne, og især disse, medens dette her skulde skee paa en Tid, da man, naar de ikke vilde aldeles fravige det Reglement, som de selv har antaget for saa Dage Siden, slet ikke turde gaae ind paa Enkelthederne, men alene maatte holde sig til Principerne. Og nu er det vistnok sandt, som en æret Taler har gjort opmærksom paa, at der gjennem ethvert Finantsforslag gaaer „store, høie og dybe“ Principer, ja, at der ikke kan gives noget Lovforslag, gennem hvilket større og vigtigere Principer saa at sige kunne titte frem end netop gennem en Finantslov. Men, mine Herrer, medens i andre Love Principerne og Enkelthederne staae i nøieste Forbindelse, betyde Principerne saa godt som Intet i deres Almindelighed i et Budget. Det er i Enkelthederne og kun i Enkelthederne, at Principerne i en Finantslov faae deres hele Betydning og først komme til Orde. Der er aldrig fremlagt nogen Finantslov, og der vil ikke blive fremlagt nogen Finantslov til Verdens Ende, hvor Finantsministeriet ikke vil paastaae at være gaaet ud fra Principer, hvorom Alle ville være enige. Man vil til alle Tider paastaae, at man gaaer ud paa at gjøre Afgifterne saa ringe som muligt, at man gaaer ud paa at fordele Skatterne saa ligeligt som muligt, at man bestræber sig for saa lidt som muligt at lade dem falde paa de ringere Klasser. Det er til alle Tider og paa alle Steder blevet udtalt, at det er Finantslovens Hensigt; men den blotte Fastsættelse af Principerne gjør sandeligt ikke Udslaget her; det har langt mindre Betydning end ved enhver anden Lovs Tilblivelse. Først ved at komme ind paa Enkelthederne, træde Principerne frem i deres Betydning, og førend man har gjort dette, har efter min Overbeviisning deres Dmtalen slet ingen Betydning. Tager man en enkelt Deel af Finantsloven, saaledes som den her foreligger, saa vil de vist ikke kunne nægte, at det her alene kommer an paa den Sum, der er bleven anført, og at denne er det, hvoraf det først fremgaaer hvorvidt man er blevet et rigtigt Princip tro eller utro.